

Horgászszenvedély és madárfotózás

Szinte elkerülhetetlen, hogy szenvedélyévé váljon a horgászat annak, aki vízpart mellett tölti a gyermekkorát, s ehhez még a családi minta is adott. S ha már természetközeli a hobbi, jött egy másik szerelem, a szigetközi madárvilág pillanatainak megörökítése. A süllők, csukák, pontyok utáni várakozás helyett most a madarakat várja türelmesen objektívje elé Sinkó Lajos.

SZIGETKÖZ
TÓTH GYULA

A győri Sinkó Lajos 32 éven át töltött be tisztségeket a Szigetköz Horgász Egyesületben, tíz évig gazdasági felelős, öt évig titkári feladatokat látott el, majd 17 évnyi elnöki poszt után ez év februárjában egészségi állapotára való tekintettel kérte felmentését. A tagság ezt úgy fogadta el, hogy vállalja az örökös tiszteletbeli elnökséget.

A horgászzal azután ismerkedett meg Sinkó Lajos, hogy a család Kálvária utcai lakása bombatalálatot kapott 1942-ben, s mert édesapja a révfalui Hanyga üzletvezetője volt, a Hédervári útra költöztek. Házuk közelében folyt a Mosoni-Duna – akkor még szabályozatlanul –, így

gyermekkorát a folyó mellett töltötte László testvérével. Édesapjuk maga is horgász volt, egyik alapítója, majd titkára, s 30 évig aktív motorja az 1948-ban megalakult Szigetköz Horgász Egyesületnek.

– Ilyen családi körülmények között az ember nem lehetett más, csak horgász. Gyermekkorom óta megszállottja vagyok ennek a sportnak, az első halaimat a Mosoni-Dunán fogtam. S mivel

a bombázások elől fél évre Ásványróra menekült a család, megismertem az ásványi szigetvilágot. Édesapámmal ott töltöttük a szabadidőnket később is, s lettünk a Szigetköz szerelmesei. Ismertem a dunai mellékágakat, mint a tenyeremet, tudtam, hogy a különböző vízjárásoknál hol és milyen halra érdemes horgászni. A nemes halra mentem, s ez főleg süllő, csuka, ponty volt – sorolta Sinkó Lajos.

A Duna elterelése – a szigetköziekhez és más horgászokhoz hasonlóan – Sinkó Lajosnak is nagy szívfájdalma. A romló viszonyokkal dacolva egy ideig még nosztalgiából kijárt horgászni, de egyre kevesebbet. Ekkor tért át a természetfotózásra.

– A fotózást fiatalkorom óta szerettem, a horgászzal párhuzamosan. Akkor még a családi és horgászélményeket, a fogott halakat örökítettem meg. Miután nyugdíjba mentem, komolyabban kezdtem érdeklődni a természet-, azon belül is a madárfotózás iránt. Elsősorban vízimadarakat, élőhelyeiket kerestem fel. Ezekből a képekből az elmúlt években több kiállítást rendeztem.

– A horgászjegyem megvan, bármikor foghatom a felszerelésemet, mehetek horgászni, de a családi ház, az ásványi víkendház és a fotózás sok időt igényelnek, így már kevesebb idő jut a horgászatra. Sokszor tíz órát is kell ülni a sátorban, ha jó felvételeket akar az ember készíteni. Idén az egyik legszebb madárról, a gyurgyalagról, annak nászáról sikerült páratlan felvételeket készítenem. Ez is legalább akkora öröm, mint egy rekordközeli hal kifogása – jegyezte meg Sinkó Lajos.

A süllőtróféák után manapság a madarakról készült „fotótróféákat” akasztja a falra Sinkó Lajos. FOTÓ: TÓTH GYULA